Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

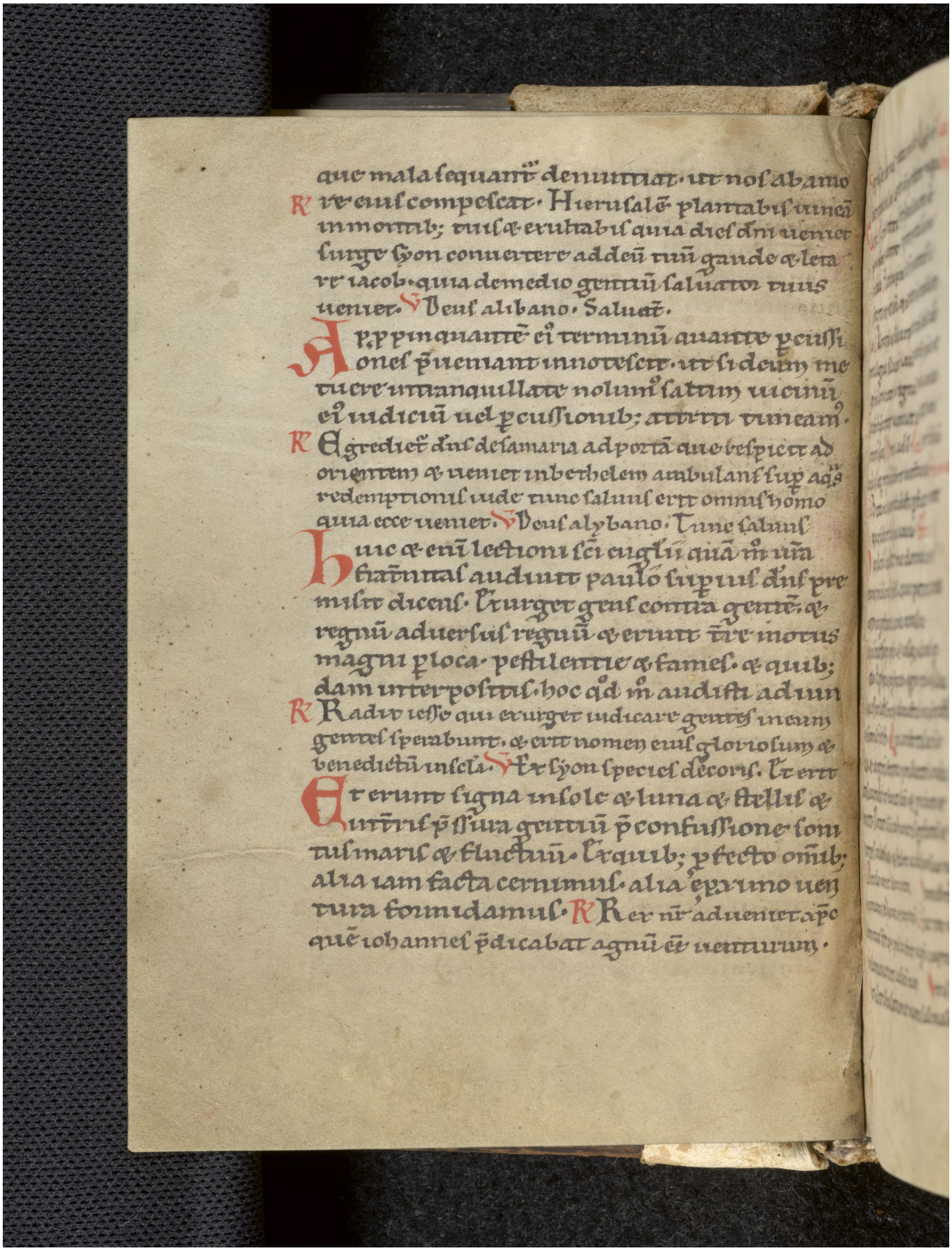

que mala sequant̃ denuntiat. ut nos ab amo
℟ re eius compescat. Hierusalē plantabis uineā
in montib; uisa exultabis quia dies dñi uenit
iuxta sion conuertere ad deū tuū gaude & leta
re iacob. quia de medio gentiū saluator tuus
uenit. ℣ Deus alibano. Saluat̃.

Appropinquante ei terminū quante percussi
onel puerum innotuerit. ut si deum me
tuere ut anquillate nolum̃ saltem uicinū
ei iudicū uel percussionib; attrita tumeam.
℟ Egredie dus de samaria adporta que respicit ad
orientem & uenit in berhelem ambulans sup aqs
redemptionis unde tunc saluus erit omnis homo
quia ecce uenit. ℣ Deus alybano. Tunc saluus

Huic & cū lectioni sci euglii quā in una
trational audiuit paulo sup̃ius dns pre
misit dicens. Surget gens contra gentē. &
regnū aduersus regnū & erunt terre motus
magni per loca. pestilentie & fames. & quib;
dam interpositis. hoc qd in audistis aduen
℟ Radix iesse qui exurget iudicare gentes in eum
gentes sperabunt. & erit nomen eius gloriosum &
benedictū in scla. ℣ Ex sion species decoris. Et erit

Et erunt signa in sole & luna & stellis &
in terris pressura gentiū p confusione sonitus
maris & fluctuū. Sequib; profecto omib;
alia iam facta cernimus. alia ex primo ven
tura formidamus. ℟ Per nr̃ aduenit ape
que iohannes p̃dicabat agnū ei uenturum.